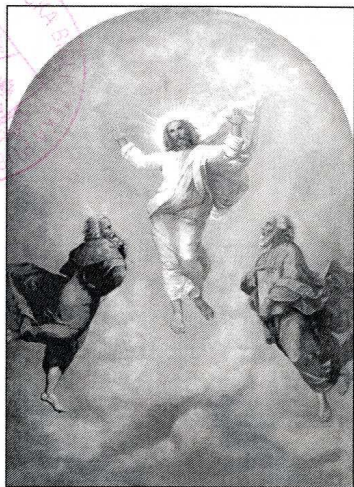

Góra Przemienienia

Tygodnik parafii Przemienienia Pańskiego w Sanoku

Góra Przemienienia nr 20 (251) 18 maja 2008r.

Trójca Święta jest Tajemnicą i ... Miłością

Nie ukrywam, że bardzo trudno jest mi pisać o tajemnicy Trójcy Świętej. Podobnie zresztą trudno jest mówić kazania na ten temat. Sam dogmat o **Bogu Jedynym w Trójcy Świętej** kształtował się powoli i pojęcie „*Trójca Święta*” nie było używane przez pierwszych chrześcijan. Oczywiście, wierzyli oni w Boga Ojca, Stworzyciela i Jezusa Chrystusa, który przyszedł na ziemię, aby nas zbawić. Orędzie o Zmartwychwstaniu Chrystusa było najważniejszym w głoszeniu Ewangelii (por. np. Dz 2,32-36), ale nie do końca pierwsi chrześcijanie potrafili oddać relację między Ojcem i Synem. Wierzano także w Ducha Świętego, którego przekazywano przez włożenie rąk nowym wyznawcom, ale nie było jeszcze dokumentów, pism, traktatów teologicznych, w których ukazana

głęboką refleksję teologiczną nad objawionym Słowem Bożym.

Dopiero kiedy mijały lata, a wiara rozszerzała się i obejmowała duże terytoria Europy i północnej Afryki, w umysłach świątliwych chrześcijan, pasterzy Kościoła, pojawiała się refleksja: Jaki jest nasz Bóg? Kim jest naprawdę Chrystus, Syn Boży? Kim jest Duch Święty? „*Organizujący się Kościół wierzył w Chrystusa i działanie Ducha Świętego ucząc się na bieżąco na czym ono polega. Kościół mówił i pisał o Bogu, gdyż nie mógł o nim milczeć*”. (H. Pietras, *By nie milczeć o Bogu*, Kraków 1991, s. 6). Wtedy, poprzez rozważanie słowa Bożego i własne przemyślenia Ojców Kościoła rozdziły się **pierwsze traktaty teologiczne**.

Bardzo ważnym tematem pism teologicznych było wyjaśnienie relacji: Ojciec – Syn – Duch Święty.

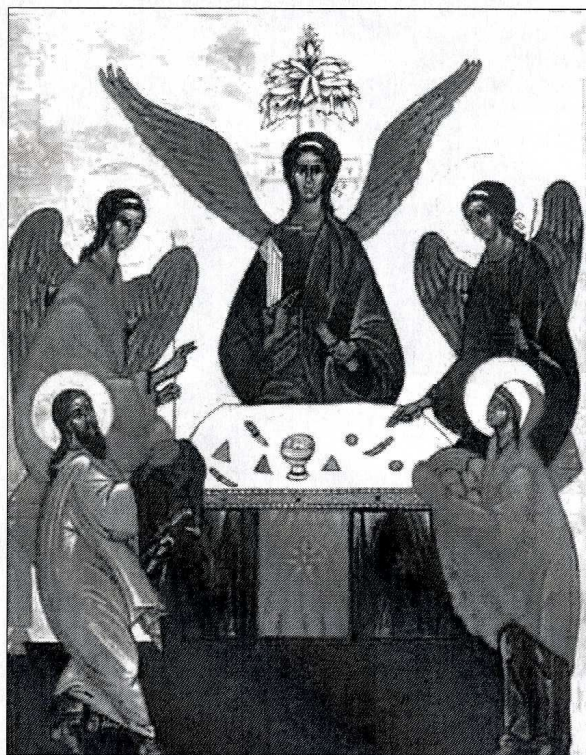
Z jednej strony człowiek ma wewnętrzne przecucie, że Bóg jest tylko jeden, ale z drugiej przecież Chrystus mówił: „*Ja jestem w Ojcu, a Ojciec we Mnie*” (por. J 14,11), czynił się równym Bogu. To ogłoszenie Boskiej godności przez Jezusa Chrystusa stało się główną przyczyną skazania Go na śmierć. Pojawiały się różne tłumaczenia boskości Chrystusa, które później zostały uznane za błędne. Niektórzy twierdzili, że to Ojciec i Syn

to ta sama Osoba, tylko objawiająca się w różny sposób, ale wtedy Jezus modląc się do Ojca, modliłby się do

samego siebie, co wydaje się jakimś oszustwem. Inni z kolei twierdzili, że Jezus nie jest Bogiem prawdziwym, ale wtedy Jego nauczanie o równości z Ojcem byłoby także niezrozumiałe, a nawet kłamliwe. Wreszcie na soborze w Nicei (325 r.), na którym zebrali się biskupi z wielu zakątków cywilizowanego świata, orzeczono, po długich dyskusjach i modlitwie, że **Jezus Chrystus jest prawdziwym Bogiem**, równym Ojcu. Potem, na następnym soborze powszechnym w Konstantynopolu (381 r.), ogłoszono, że także Duch Święty jest Bogiem, jedną z osób Trójcy Świętej. Powstał także wtedy **symbol wiary nicejsko – konstantynopolitański**, który odmawiamy po dzisiejsze czasy podczas mszy św. w niedzielę i wyznajemy przez to wiarę w Trójcę świętą. „*Wierzę w Jednego Boga, Ojca Wszechmogącego, (...) i w Jezusa Chrystusa, Syna Jego Jednorodzonego (...) i w Ducha Świętego, Pana i Ożywiciela, który od Ojca i Syna pochodzi*”.

Pisać o Trójcy Świętej to stapać po wyjątkowo zdradliwym gruncie, bo nasz umysł nie jest w stanie objąć tajemnicy Trójcy Świętej. Być może to, co piszemy i rozumiemy o Trójcy zupełnie nie przystaje do Tajemnicy Boga. Dlatego na zakończenie zacytuję słowa dzisiejszej Ewangelii: „*Tak Bóg umiłował świat, że Syna swego Jednorodzonego dał, aby każdy, kto w Niego wierzy, nie zginął, ale miał życie wieczne*” (J 3,16). Pewne jest to, że Bóg jest Miłością i umiłował nas ponad wszystko, i że posłał swego Syna dla naszego Zbawienia. Naszym celem jest życie wieczne w pełni miłości z Trójcą Świętą. Niech to będzie dla nas najważniejsze pouczenie w dniu dzisiejszego święta.

Ks. Tomasz Grzywna

byłaby Jego natura. Chrześcijanie byli prześladowani, musieli się ukrywać, nie było możliwości, aby prowadzić

Uroczystość Trójcy Przenajświętszej – 18.05.2008 r.

Ogłoszenia duszpasterskie.

1. Dziś podczas Mszy świętej o godzinie 9:30, przeżywać będziemy (przeżywaliliśmy) rocznicę I Komunii świętej. Nabożeństwo majowe, na które serdecznie zapraszamy, odprawimy o godzinie 17.30.

2. Dziś kończy się okres Komunii świętej wielkanocnej. Prosimy o częstsze korzystanie z Sakramentu Pokuty i Pojednania, nie tylko raz w roku, aby stale żyć w przyjaźni z Bogiem i ludźmi. Wiemy jak długie są kolejki przed każdymi Świątami, którym nierzadko towarzyszy pośpiech i zdenerwowanie czy zdążymy się wyspowiadać. Przypominamy, że spowiadamy każdego dnia, podczas poszczególnych Mszy świętych. Każdego dnia jest okazja do spowiedzi.

3. We czwartek przypada **URO-CZYSTOŚĆ NAJŚWIĘTSZEGO CIAŁA I KRWI CHRYSZTUSA** czyli **BOŻE CIAŁO**. O godzinie 10.00, w kościele na Posadzie rozpocznie się uroczysta Msza święta koncelebrowana przez Kapłanów Miasta, po której wyruszy procesja do kościoła Ojców Franciszkanów. Nasz ołtarz będzie usytuowany przy parkingu, przy ul. Jagiellońskiej. Od wielu już lat w dużych miastach jest tylko jedna procesja eucharystyczna, która powinna jednoczyć wszystkich wierzących. Zachęcamy do udziału w tej Mszy świętej i procesji oraz do godnego w niej uczestnictwa. Starajmy się nie rozmawiać, aby dać świadectwo swojej wiary, uwielbienia i szacunku dla Najświętszego Sakramentu. Do udziału w tej Mszy świętej zapraszamy wszystkich parafian, którzy tylko mogą wziąć udział także i w procesji. Zapraszamy szczególnie dzieci pierwszokomunijne. Prosimy je, aby przyszły w strojach komunijnych. Prosimy także małe dziewczynki do sypania kwiatów, a chłopców do dzwonienia. Prosimy, aby dzieci do sypania kwiatów, przychodziły przez całą oktawę. Procesja odbywać się będzie po wieczornej Mszy świętej. W związku z Mszą świętą o godzinie 10:00 w naszym ko-

ściele oraz naszym w niej udziale i procesji, nie będzie Mszy świętej o godzinie 11.00. Będzie natomiast Msza święta o godzinie 12:30. Po południu Msze święte pozostają bez zmian.

4. W Strożach i Płowcach porządek Mszy świętych na Boże Ciało pozostaje bez zmian. Natomiast za tydzień, w niedzielę, Msza święta w Strożach zostanie odprawiona o godzinie 9.00, zaś w Płowcach o godzinie 11.00. Będą połączone z procesjami. Na Boże Ciało mieszkańców tych wiosek prosimy na centralne uroczystości.

5. Od piątku będziemy obchodzić Oktawę Bożego Ciała. W czasie oktawy Msza św. będzie odprawiana o godzinie 18.00, po niej będzie nabożeństwo majowe oraz procesja Eucharystyczna. Zapraszamy do liczego udziału dzieci pierwszokomunijne, małe dzieci do dzwonienia i sypania kwiatów, młodzież i dorosłych.

6. Dziś po każdej Mszy świętej zbieramy pieniądze na pomoc dla mieszkańców Birmy, których dotknęła katastrofa.

7. Od września 2008 roku, w miejscowości Liszna, 5 km od Sanoka, rozpocznie pracę przedszkole niepubliczne dla dzieci od 3-5 lat, z terenu Sanoka i okolic. Dzieci będą w nim miały zapewnioną fachową opiekę, całodzienne wyżywienie, naukę religii, rytmikę, gimnastykę korekcyjną, naukę języka niemieckiego oraz porady logopedy i psychologa. Szczegółowe informacje i zapisy u Pani Jolanty Starościak. W naszej gazetce są podane numery telefonów: **692 115 022 oraz tel. domowy 013 46 38 206.**

8. Zapraszamy i zachęcamy do lektury „Niedzieli” oraz naszej gazetki, gdzie każdy może znaleźć dla siebie coś interesującego.

9. **Przypominamy przykazania kościelne w obecnej wersji:**

1: W niedziele i święta nakazane uczestniczyć we Mszy świętej i powstrzymać się od prac niekoniecznych.

2: Przynajmniej raz w roku przystąpić do sakramentu pokuty.

3: Przynajmniej raz w roku, w okresie wielkanocnym, przyjmując Komunię świętą.

4: Zachowywać nakazane posty i wstrzeźliwość od pokarmów mięsnych, a w okresach pokuty powstrzymać się od udziału w zabawach.

5: Troszczyć się o potrzeby wspólnoty Kościoła.

Interpretacja czwartego przykazania kościelnego:

- Wszyscy wierni obowiązani są czynić pokutę. Dla wyrażenia tej pokutnej formy pobożności chrześcijańskiej Kościół ustanowił dni i okresy pokuty. W tym czasie chrześcijanin powinien szczególnie praktykować czyny pokutne służące nawróceniu serca, co jest istotą pokuty w Kościele. - - Powstrzymanie się od zabaw pomaga w opanowaniu złych pragnień i sprzyja wolności serca.

- Czynnami pokutnymi są: modlitwa, jałmużna, uczynki pobożności i miłości, umartwienie przez wierniejsze pełnienie obowiązków, wstrzeźliwość od pokarmów mięsnych i post.

- Czasem pokuty w Kościele są poszczególne piątki całego roku i czas Wielkiego Postu.

- Wstrzeźliwość od pokarmów mięsnych obowiązuje wszystkich, którzy ukończyli 14 rok życia we wszystkie piątki i Środę Popielcową oraz zaleca się ją w Wigilię Bożego Narodzenia. Nie ma obowiązku wstrzeźliwości jeśli w piątek wypadnie uroczystość.

- Post ilościowy obowiązuje w Środę Popielcową i w Wielki Piątek wszystkich pomiędzy 18 a 60 rokiem życia.

- Uzasadniona niemożliwość zachowania wstrzeźliwości w piątek domaga się od chrześcijanina podjęcia innych form pokuty.

- Powstrzymywanie się od zabaw obowiązuje we wszystkie piątki i w czasie Wielkiego Postu.

Teksty Mszy świętych do osobistej refleksji

Poniedziałek: Jk 3,13-18; Ps 19; Mk 9,14-29;

Wtorek: Jk 4,1-10; Ps 55; Mk 9,30-37.

Środa: Jk 4,13-17; Ps 49; Mk 9,38-40.

Czwartek: LM III- Pwt 8,2-3.14b -16a; Ps 147B;

1 Kor 10,16-17; J 6,51-58.

Piątek: Jk 5,9-12; Ps 103; Mk 10,1-12.

Sobota: Jk 5,13-20; Ps 141; Mk 10,13-16.

Niedziela: Iz 49,14-15; Ps 62; 1 Kor 4,1-5; Mt 6,24-34

Intencje w tygodniu

19 – 25.05.2008 r.

Poniedziałek, 19.05

6.30 + Marianna, Szymon, Józef Adamczak; + Zbigniew Polit

7.00 dziękczynna za 24 lata pożycia małżeńskiego z prośbą o błogosławieństwo Boże na dalsze lata

7.30 + Marian (greg.)

8.00 + Magdalena, Józef, Eugeniusz i ++ z rodziny Marczaków

18.00 w intencji grupy modlitwy św. O. Pio

2. + Jan Dąbrowski 10 r. śm.

3. o zdrowie i błogosławieństwo Boże w rodzinach sióstr z róży św. Weroniki

Wtorek, 20.05

6.30 o spokój duchowy

7.00 o zdrowie i błogosławieństwo Boże dla Felicji

7.30 + Maria i Władysław

8.00 + Marian 14 r. śm.

18.00 1. + Marian (greg.)

2. w intencji Daniela z okazji 18. urodzin

3. + Stanisław, Maria, Stanisław

Środa, 21.05

6.30 o zdrowie dla Romana

7.00 o spokój duchowy

7.30 + Marian (greg.)

8.00 + Michał, Katarzyna – Rodzice i za dusze w czyśćcu cierpiące

18.00 1. + Władysław Witkoś i ++ z rodziny

2. + ks. Tadeusz

3. + Marta Mazur

Czwartek, 22.05 – Uroczystość Bożego Ciała

6.30 ++ z rodziny Różyckich, Leszczyszynów, Filipczaków

8.00 + Mariola, Augustyn

9.30 + Marian (greg.)

11.00 – nie ma Mszy św.

12.30 + Janusz Grzeszczak

16.00 + Helena Hydzik

18.00 + Marek Ogrodnik

Piątek, 23.05

6.30 + Wawrzyniec, Stanisława (f), Jan Skoczółek

7.00 o spokój duchowy

7.30 + Marian (greg.)

8.00.....

18.00 1. + Helena Adamska

2. + Maria i Stanisław

3. + Helena i Karol

Sobota, 24.05

6.30 + Wawrzyniec, Stanisława (f), Jan Skoczółek

7.00 + Marian (greg.)

7.30 + Stefania i Piotr

8.00 o światło Ducha Świętego w okresie prac maturalnych

18.00 + Zdzisław Ołowiańczyk

Niedziela, 25.05

6.30 za parafian

8.00 + Zofia

9.30 + Marian (greg.)

11.00 o zdrowie, błogosławieństwo Boże i dary Ducha Św. dla ks. Stanisława

12.30 dziękczynna za 50 lat małżeństwa Felicji i Mieczysława z prośbą o dalsze błogosławieństwo i opiekę Matki Bożej

16.00 + Władysław

17.30 nabożeństwo majowe

18.00 + Paulina 15 r. śm.

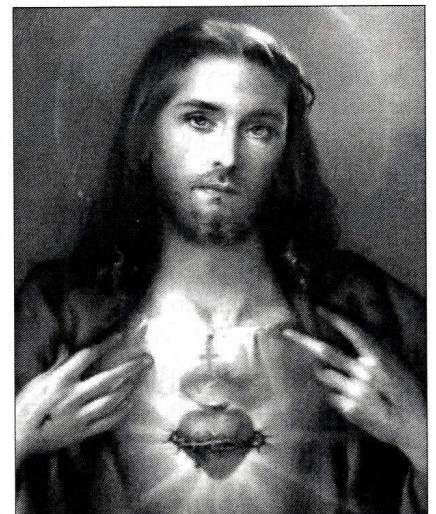
Cykl majowy

Kontemplować z Maryją oblicze Chrystusa

W Liście apostołskim Jana Pawła II poświęconym modlitwie różańcowej „Rosarium Virginis Mariae”, wydanym 16 października 2002 roku, znajduje się takie zdanie: „Odmawiać różaniec bowiem to nic innego, jak **kontemplować z Maryją oblicze Chrystusa**” (n. 3). Zastanówmy się nad tymi słowami.

Wzorem kontemplacji oblicza Chrystusa jest Maryja. Przez całe swoje życie wpatrywała się w Oblicze swojego Syna. Widziała w Nim swojego Syna; dostrzegała także, że był On Synem Bożym, zapowiadającym

Mesjaszem. W czasie tego rozważania spójrzmy, co znaczy kontemplować oblicze Chrystusa. Kontemplować, to znaczy usilnie się wpatrywać, rozmyślać, rozpamiętywać, medytować¹. „W świetle Objawienia judeochrześcijańskiego kontemplacja jest pojmowana jako oparte na wierze w słowo Boże, nadprzyrodzone poznanie Boga i pełna miłości więź z Nim; poznanie właściwe dla człowieka duchowego „pochwyconego” przez Boga, pozostającego w szczególnej bliskości z Nim, doznającego radykalnej przemiany życia. Mogą temu towarzyszyć

wizje, ekstazy, proroctwa itp.²².

1. Co to znaczy kontemplować Oblicze Jezusa?

Aby lepiej zrozumieć czym jest kontemplacja, zacznijmy od pojęcia „adoracji”. Adoracja to wyraz czci i szacunku, który objawia się w różnych gestach. Pismo święte ukazuje ludzi, którzy kłaniają się głęboko do ziemi, czasem aż siedmiokrotnie, aby uczcić kogoś znaczącego. Adoracja należy się tylko Bogu. Gestami najczęściej okazywanymi były głębokie pokłony głową do ziemi, padanie i leżenie twarzą do ziemi, wznoszenie rąk w postawie klęczącej lub stojącej. Ta ostatnia z postaw bywa nazywana postawą oranta. Postawą adoracyjną jest klęczenie, które wyraża nasz szacunek względem Boga i naszą od Niego zależność. Zewnętrznym gestom musi odpowiadać wewnętrzne nastawienie, bliskość serca, oddanie. Formą adoracji może być akt strzelisty, modlitwa spontaniczna, **medytacja, która przechodzi w kontemplację.**

Jak ta adoracja, owo usilne wpatrywanie się pełne wiary i miłości, przechodzące nawet w kontemplację, wyglądało w ciągu wieków? Jaką rolę spełniała Maryja? Dziś łatwiej nam to zrozumieć przez fakt nowych tajemnic różańca: Tajemnic Światła.

Głęboką więź łączącą Maryję z Chrystusem i Kościołem podkreślali greccy Ojcowie Kościoła i tradycja bizantyjska. W tradycji koptyjskiej i etiopskiej wielkie zasługi w tym względzie położył szczególnie Efreem Syryjczyk, zwany *cytrą Ducha Świętego*. W *Pieśni Maryi do Boskiego Dziecięcia*, w usta Maryi wkłada słowa:

Mym Synem jesteś – chcę Ci śpiewać,

Twą Matką jestem – chcę Cię chwalić!

Mój Syn rodzony jest starszy ode mnie,

Pan mnie nosi, którego ja nosiłam.

Z Jej ust płyną słowa uwielbienia, najwyższego szacunku i podziwu dla wielkości Jezusa:

Mieszkaś cały we mnie

I cały kryjesz się w Ojcu.

Niebo jest Ciebie pełne,

A przestrzeń mych piersi nie jest Ci za mała.

Maryja adoruje swojego Syna przez akty strzeliste i wzniosłe, pełne

miłości słowa:

Olbrzymie, który dźwigasz ziemię,
Tyś chciał, bym Cię nosiła – bądź pochwalony!

Skarbie, Tyś Synem ubogiej Córki,
Bądź pochwalony!³

Adorowała Maryja Oblicze swojego Syna wylewając łzy boleści nad Jego Męką: *Mój Synu najśłodczy, mój Synu najdroższy, jak przyjmujesz ten krzyż? Mój Synu i mój Boże, dlaczego musisz znosić plwociny, gwoździe i włócznię? Dlaczego musisz cierpieć bicie, szyderstwa, zniewagi i krzywdy! Dlaczego musisz przyjąć cieniową koronę, purpurową szatę, gąbkę, trzcinę, żółć z octem? Dlaczego wisisz umarły na krzyżu i obnażony? Ty, co niebo okrywasz chmurami? (...). Dlaczego musiałeś znosić pragnienie, Ty, co stworzyłeś wszystko, morze i wody? Dlaczego umierasz niewinny wśród biczujących i bezbożnych?*⁴.

Tych *dlatego*, jest o wiele więcej! Cierpienia i doświadczenia Syna, ból wyciskają w Sercu Maryi i jeszcze bardziej zbliżają Matkę z Synem! Tak, bo adoracja, kontemplacja, zbliżają do siebie, pomagają współprzeżywać wszystkie doznania.

Postawę adoracyjną wiodącą do

kontemplacji wyrażają niektóre ikony. Znana jest ikona określana mianem **HODEGETRII**. Jest tam postać Matki Bożej Przewodniczki, Wskazującej Drogę. Jest to ikona ukazująca Maryję z Dzieciątkiem, która według tradycji miała być namalowana przez św. Łukasza. Według tejże tradycji św. Łukasz Ewangelista miał ofiarować tę ikonę wraz z tekstem Ewangelii biskupowi Antiochii, św. Teofilowi. Maryja jest ukazana w postawie stojącej, lewą ręką podtrzymującą Dziecię Jezus, zaś prawą dłoń ma uniesioną do góry. W późniejszym okresie czasu wykształcił się typ podobny. Maryja jest ukazywana bardzo dostojnie, hierarchicznie na lewej ręce trzyma Chrystusa – Emmanuela, prawą zaś ma złożoną na piersi jakby wskazującą na Syna. Jezus zaś trzyma w swojej ręce zwój świętego tekstu lub księgę Ewangelii. Taka jest ikona Matki Bożej Częstochowskiej. Maryja wskazuje nam Drogę – Jezusa, który nazwał siebie *Drogą*. Pełna powagi, dostojności, adoruje i kontempluje swojego Syna, a nam wskazuje pewną drogę.

Inny typ ikony, to **ELEUSA** – Matka Boża Miłosierna, Czująca. To idylliczny obraz macierzyństwa, a wyraża on

naturalną miłość Matki i Dziecka. Uwaga Chrystusa skierowana jest na Matkę. Jezus ma bose stopy, co oznacza realizm życia. Tymi stopami będzie przemierzał swoją Ojczyznę i głosił naukę o Królestwie Bożym. Będzie zostawiał ślady tych stóp. Maryja skłania swoją głowę w stronę Jezusa, Ten zaś przytula swój policzek do twarzy Maryi i obejmuje Ją za szyję. W smutnych oczach Maryi można dostrzec cierpienie Jej Syna, czekającą Go mękę. Maryja to przeżywa.

A cóż powiedzieć o takim typie ikony jak **GALAKTOTROFUSA** czyli karmiąca mlekiem; Matka Boża Karmiąca. Św. Łukasz zapisał: *blogosławione piersi, które ssales (11,27)*.

Ileż w tej ikonie czułości, wpatrywania się Maryi w Dzieciątko, adoracji Oblicza Jezusa.

Nie możemy także zapomnieć o ikonie zwanej **GLYKOFILUSA** – słodko całująca, Czułe Miłująca Pani. Tu Maryja jest przedstawiona także z Dzieciątkiem na ręku, pełna dostojności i ludzkich uczuć. Jej oblicze jest jednak uduchowione, aby podkreślić prawdziwe człowieczeństwo Jezusa Chrystusa i boskie macierzyństwo Maryi. Na niektórych tego typu ikonach Dziecię jest odwrócone do widza plecami, z głową odrzuconą do tyłu, ale przytulającą swój policzek, do policzka Matki i pieszczące Jej twarz, jakby chcąc Ją pocieszyć. Brak mię-

dzy nimi kontaktu wzrokowego. Maryja dostrzega przyszłe cierpienie Syna i przeżywa je.

Wiele można mówić na ten temat. Znamy także wizerunki **Matki Bożej ʒ Chrystusem Emmanuelem**, jako:

- **Orantka**, gdzie zawarta jest prawda o Wcieleniu Syna Bożego;

- **Bogurodzica Znak**: *Dlatego Pan sam da wam znak: oto Panna pocznie i porodzi syna, i nazwie go imieniem Emmanuel (7,14)*.

Jedno możemy powiedzieć: jak przy prostych formach wyrazu można przekazać głębię Bożych tajemnic! Można odkryć cudowną formę adoracji Syna Bożego przez Maryję. Ta adoracja, przechodzi w kontemplację, bo towarzyszy jej:

- wpatrywanie się w twarz Syna;
- radość z macierzyństwa;
- bliskość Matki i Syna;
- pieśń pełna radości: *Wielbi dusza moja Pana i raduje się duch mój w Bogu, Zbawicielu moim;*
- troska Matki o Syna;
- poddanie się wyrokom Najwyższego;
- spełnienie proroctw Starego Testamentu;
- wdzięczność za przyjście Jezusa i okazaną nam miłość;
- dostrzeganie Jego Męki;
- wdzięczność za dzieło zbawienia.

Jak wraz z Maryją możemy adorować i kontemplować Oblicze Chrystusa?

- Oddać Chrystusowi umysł, serce, ciało, całych siebie, czcąc Go wedle swoich sił i możliwości przez psalmy, hymny, pieśni pełne ducha;

- Zginać kolana przed Panem;
- Wznosić ręce i ducha;
- Wielbić, dziękować, przepraszać, prosić;
- Zagłębiać się w Jego naukę i według niej postępować.

2. Ale pytanie najważniejsze! Jak rozumieć Oblicze Chrystusa?

Sięgnijmy po Pismo święte. Oblicze może oznaczać postać zewnętrzną, twarz, a nawet minę i rysy. W Piśmie świętym czytamy o pięknym obliczu Rebeki czy Józefa, a Jeremiasz uskarżał się na skamieniałe oblicze ludu. Oblicze jest utożsamiane z twarzą. Czasem wstyd twarz zakrywa, czasem mądrość bije z czyjegogo oblicza – twarzy, a przyjaźń sprawia, że twarz jest pogodna. Przed Panem trzeba upaść na

twarz i oddać Mu pokłon.

W twarzy Jezusa była ukryta chwala Boża. Nie zakrywał swojej twarzy przed zniewagami, obelgami, opluciem. Był tak pogardzany, że zakrywano przed Nim twarz. Raz Jego twarz zająśniała jak słońce, a było to na górze Przemienienia, co przedstawia obraz w ołtarzu głównym naszego kościoła, który jest pod wezwaniem *Przemienienia Pańskiego*. To tylko najważniejsze teksty i wydarzenia biblijne dotyczące Oblicza Jezusa. Bardzo bogaty w treść jest Stary Testament mówiący o obliczu Boga, jako żywym wyrazie Jego obecności.

Jakie powinno być nasze odniesienie do Oblicza Jezusa? Podobne do Maryi. Trzeba Ją naśladować. Nieraz słyszymy, mówimy, że ktoś zachował swoją twarz. To znaczy zachował się godnie, w sposób rozważny, nie stchórzył, nie kierował się układami, korzyściami. Był wierny swoim zasadom czy ideałom. Adorować Oblicze

Chrystusa wraz z Maryją, to:

- zachowywać się w sposób godny chrześcijanina. Wołał kiedyś św. Leon Wielki: *Pamiętaj, chrześcijaninie, o swojej godności!*;
- opierać swoje życie na fundamencie Ewangelii, Chrystusowej nauki;
- chronić Oblicze Chrystusa przed zniewagami, których dziś nie brakuje;
- nie opluwać Jego Oblicza bezsensownymi, nikczemnymi zarzutami;
- żyć mądrze czyli wybierać dobro, a odrzucać zło: *zło dobrem zwyciężaj*;
- być wrażliwym na sprawy Boże, aby nie mieć skamieniałego serca;
- żyć w przyjaźni z Chrystusem, bo to rozpogadza nasze oblicza;
- przemieniać swoje życie, aby było jasne, czytelne, bez fałszerstw;
- być wdzięcznym za wszelkie dobro płynące od Boga i ludzi;

- mieć świadomość Jego stałej obecności.

To tylko zarys bogatej tematyki związanej z Maryją, która adoruje i kontempluje Oblicze Jezusa, a my wraz z Nią uczymy się jak to robić. Nabożeństwa do Matki Bożej mają nam pomóc w adorowaniu Oblicza Chrystusa, jakby doprowadzić do kontemplacji. Pozwólmy się prowadzić Maryi!

Ks. Andrzej Skiba

1 Por. W. Kopaliński, Słownik wyrazów obcych i zwrotów obcojęzycznych z almanachem, Świat Książki, Warszawa 1999, s. 275.

2 S.T. Zarzycki, Kontemplacja, w: Leksykon duchowości katolickiej, praca zbiorowa pod red. M. Chmielewskiego, Wydawnictwo „M”, Lublin – Kraków 2002, s. 432.

3 Ojcowie Kościoła Grecy i Syryjscy, Teksty o Matce Bożej, Niepokalanów 1981, s. 45 n.

4 Tamże, s. 73.

W dniu prymicji ks. Grzegorza Kwitka (Uroczystość Zesłania Ducha Świętego, 11 maja 2008)

Drogi Księżu Prymicjancie!

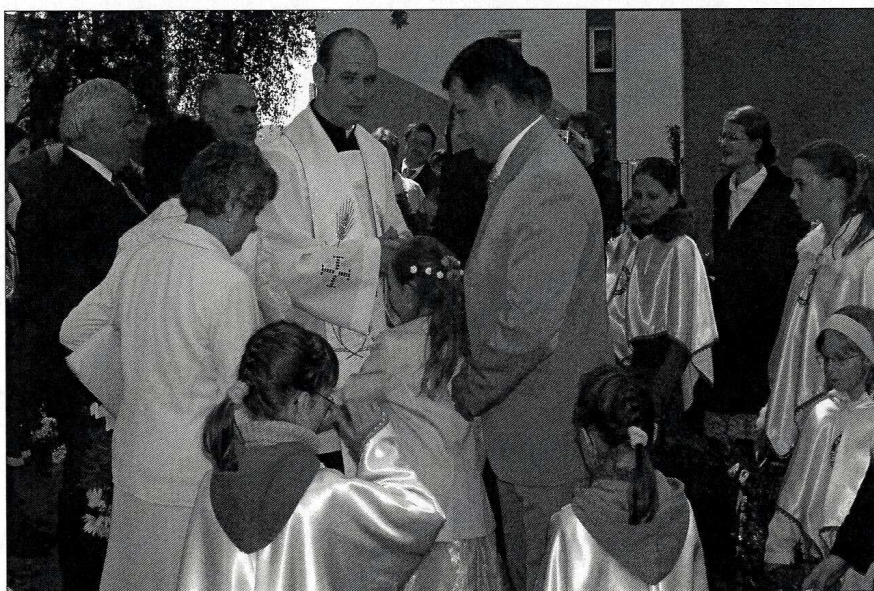
W dniu wczorajszym w przeddzień Uroczystości Zesłania Ducha Świętego, zostałeś wyświęcony na kapłana. W czasie sześciu lat formacji kapłańskiej uświadamiałeś sobie, że po podjęciu decyzji o przyjęciu święceń, kapłanem jest się na wieki. Kapłaństwo bowiem wyciska na duszy niezatarte znamię; znak przynależności do Pana Boga, znak usprawniający do posługi kapłańskiej w różnorodnej postaci.

Wczoraj padały ważne słowa, aby mogły na zawsze zapisać się w Twojej, i w Twoich kolegów, pamięci. Dzień wczorajszy był dla Ciebie i Twoich kolegów, wielkim powiewem Ducha Świętego. Poprzez modlitwę nowenną wypraszałyśmy dla Was wszystkich uświęcającą moc Ducha Świętego.

Sześć lat formacji, to długi okres czasu. Trzeba jednak powiedzieć, że czas pobytu w naszym starym, czi-

godnym seminarium przynosi błogosławione skutki. Ksiądz Arcybiskup wspominał o wielkich, znamienitych, świętych kapłanach, którzy w tym murach kształtowali swoją osobowość, wykuwali swoją świętość. Wśród wielu znamienitych kapłanów

jest św. Józef Sebastian Pelczar, biskup przemyski, bł. Ks. Bronisław Markiewicz i bł. Ks. Jan Wojciech Balicki. Oni są dla każdego z nas – wydaje się - niedoścignionym wzorem kapłaństwa. Zostaliście powołani do służby w roku, który przypomina nam, że „Je-

steśmy uczniami Chrystusa”.

Księżę Grzesiu! Bądź wzorowym uczniem Jezusa Chrystusa. Trzymaj się Jego zbawczej nauki. Głoś z mocą i odwagą, owymi darami Ducha Świętego, Jego zbawczą naukę. Życzę Ci, aby Twoje kapłańskie życie układało się według rad danych św. Tymoteuszowi przez św. Pawła: „podążaj za

sprawiedliwością, pobożnością, wiarą, miłością, wytrwałością, łagodnością! Walcz w dobrych zawodach o wiarę, zdobądź życie wieczne: do niego zostałeś powołany” (1 Tm 6,11 n).

Życie w kapłaństwie do łatwych nie należy. Przyjdą różne przeciwności, jakie również występowały za czasów apostołskich: „Przyjdzie bowiem

chwila, kiedy (ludzie) zdrowej nauki nie będą znosili, ale według własnych pożądań (...) będą sobie mnożyli nauczycieli” (2 Tm 4,3). Ty jednak „weź udział w trudach i przeciwnościach jako dobry żołnierz Chrystusa Jezusa!” (2 Tm 2,3).

Przyjdzie zapewne i czas próby w przeciwnościach życia. Pius XII

z racji uroczystości św. Stanisława, biskupa i męczennika, patrona Polski, zachęcał nas, kapłanów, abyśmy bez lęku i śmiało trwali w boju dla Pana. Pisał: „Niech wasza wiara będzie jak skała, której nic skruszyć nie zdoła, niech waszej miłości nie przyćmi żadna ludzka niegodziwość, a wasza nadzieja niech jaśnieje nawet i wtedy, gdy wszystko wokoło zdaje się walić i upadać. Niech ona Was wspiera i da Wam

patrzeć w przyszłość z niezachwianą ufnością”.

Życzę Ci, Księżo Prymicjancie, silnej wiary, niewzruszonej nadziei i gorącej miłości. Pius XII powtórzył też ciekawe zdanie św. Ignacego Antiocheńskiego: „Bądź odporny jak uderzone kowadło”. Obyś takich trudnych sytuacji nie przeżywał.

Będąc odpornym na przeciwności losu, jeśli takie nadejdą, bądź wrażli-

wy i delikatny w stosunku do ludzkich sumień. Bądź wiernym szafarzem sakramentów świętych, a szczególnie sakramentu Bożego Miłosierdzia i Eucharystii.

Św. Jan Apostoł „wziął Maryję do siebie”. Polecaj siebie Matce Najświętszej, w Jej matczynych dłoniach ubezpieczaj swoje kapłaństwo, a Ona, Matka Kapłanów, niech otacza Cię swoją macierzyńską miłością.

Ks. Andrzej Skiba

Komunia 2008

W dniu 11 maja 2008 roku odbyła się w naszym kościele piękna uroczystość. Do I Komunii świętej przystąpiło 72 dzieci z klas II Szkoły Podstawowej nr 2. Życząc tym dzieciom głębokiej wiary i umiłowania Pana Jezusa w Eucharystii przestawiamy ich nazwiska oraz kilka zdjęć z uroczystości.

Kl. II a

1. Adamska Emilia
2. Bargieł Weronika
3. Bindas Jakub
4. Bindas Jan
5. Bury Oliwia
6. Czopor Mateusz
7. Frankiewicz Jakub
8. Gawel Jędrzej
9. Janowski Cezary
10. Kapustyńska Aleksandra
11. Kobrzyńska Klaudia
12. Koczera Elżbieta
13. Korczyński Dawid
14. Lisik Julia
15. Maciejewska Patrycja
16. Markowska Julia
17. Niemiec Adrianna
18. Nowicka Beata
19. Pelc Przemysław
20. Salamon Patryk
21. Skwara Oskar
22. Staniszewski Jakub
23. Załączkowska Dominika
24. Zapotoczna Martyna

25. Żubryd Jakub

Kl. II b

1. Balasz Miłosz
2. Bodziak Maria
3. Bogaczewicz Paulina
4. Brojek Hubert
5. Bujas Julia
6. Czerwiński Bartłomiej
7. Gabrychowicz Bartosz
8. Garbowski Krzysztof
9. Gładysiewicz Magdalena
10. Gonet Daria
11. Górka Justyna
12. Grzebyk Weronika
13. Hulewicz Magdalena
14. Indyk Łukasz
15. Krzysztof Adrian
16. Mokrzycki Jakub
17. Mokrzycki Rafał
18. Musiałek Alicja
19. Nowak Maria
20. Piech Krystian
21. Piechnik Grzegorz
22. Skotnicka Izabela
23. Sobolak Kacper

24. Szymko Patryk

25. Wójcik Gabriela

Kl. II c

1. Dziadosz Łukasz
2. Faciszewski Adam
3. Fic Piotr
4. Futyma Julia
5. Guła Paulina
6. Jaklik Michał
7. Karapetyan Adam
8. Kornecka Aleksandra
9. Kornecki Jakub
10. Kornecki Tomasz
11. Leśniak Rafał
12. Łyko Aleksandra
13. Mól Piotr
14. Pałys Patrycja
15. Pilecki Robert
16. Rybka Hubert
17. Sobolak Robin
18. Sobota Kamila
19. Sokołowska Agnieszka
20. Sperski Jakub
21. Staciczak Anna
22. Ziółkowski Kamil

MYŚLEĆ!!!

Motto: „Cogito ergo sum” (Kartezjusz)

Przywołane w motto słowa Kartezjusza „Myślę więc jestem” nabierają dzisiaj szczególnego znaczenia chociaż w innym kontekście; mniej filozoficznym, więcej społeczno – politycznym. Fakt, że Polska w swej suwerenności jest zagrożona, a społeczeństwo podzielone to w dużej mierze konsekwencja grzechu zaniedbania naszego myślenia. Myślenie, a więc operowanie pojęciami i związkami pojęć wymaga pewnej wiedzy. Serce winno być związane z rozumem za pośrednictwem wiedzy. Postaram się to wykazać na przykładach.

Zakłamywanie narodu, głównie za pomocą mediów odbywa się w sposób wyrafinowany, bo przez oddziaływanie na podświadomość. Wiele półprawd a nawet kłamstw przyjmujemy za dobrą monetę ponieważ podawane są w odpowiednim opakowaniu z zachowaniem pozorów, a my (jak w przypadku raka) otwieramy oczy ze zdumienia dopiero wtedy kiedy w duszy i umyśle dostrzegamy spustoszenie. Kto ma określoną wiedzę i pewne doświadczenie, jest podejrzliwy. Taki zaś weryfikuje podawane mu „prawdy” przez sięganie do innych źródeł, porównywanie i wnioskowanie czyli przez myślenie. Ale przeciwnik jest inteligentny i przebiegły. Aby nam to uniemożliwić utrudnia dostęp do takich czy innych źródeł albo tym źródłom skraca czas antenowy, własną zaś „prawdą” nas bombarduje i kradnie czas na myślenie, zmuszając do walki o przetrwanie. Różnice między dobrem a złem zamazuje, stosując tzw. poprawność polityczną jako wymaganą normę. Po takim praniu mózgu fałszywie oceniamy rzeczywistość, krytykujemy Kościół, RM i Ojca Dyrektora, potępiamy zaszczytów kapłanów, a zdrajców nazywamy patriotami. Wielu wstydzi się polskości, przywiązania do tradycji i ziemi. Polską ziemię chętnie sprzedałoby obcym, zapominając (o zgrozo!), że państwo nie może istnieć bez własnego terytorium. Taki brak wiedzy, myślenia i patriotyzmu woła o pomstę do Nieba.

Lepszym patriotą był książkowy bohater Ślimak z „Placówki” Bolesława Prusa. Trzeba też dodać, że postawę proglobalistyczną utrwalają dziś wyższe uczelnie, w których pobiera dalszą „naukę” niejeden magister wykształcony w PRL.

Inną metodą przeciwnika jest odwracanie uwagi Polaków od rzeczywistych zagrożeń przez ich pomijanie w mediach, bagatelizowanie albo czyniąc z nich tematy tabu. Do takich tematów należą m. in. syjonizm i masoneria. Nic więc dziwnego, że wśród niemyślących znajdują się tacy, któ-

A walka z Kościołem przez sekularyzację, zeświectzanie i podważanie autorytetów kościelnych? Niewielu rodaków zauważa, że służą temu także „niewinne” elementy kabalistyki i astrologii w czasopismach (wróżby Zodiaku), stopniowe wprowadzanie do kalendarza zwyczajów pogańskich jak Walentynki czy Święto Niezapominajki pod pozorem ekologii. Wnet będziemy tańczyć wokół „świętych drzew”, stawiać pomniki „psom zasłużonym”, a może i papugom za osiągnięcia krasomówcze. Natomiast uznany i niekwestionowanym

rzy z przekonaniem twierdzą, iż władzę nad światem ma sprawować „naród wybrany” (zbiorowy mesjasz), a masoneria to fikcja, bo nigdy masona nie widzieli. Żenująca to wiedza, jakże szkodliwa dla polskiej sprawy. Z takiego właśnie powodu tj. braku odpowiedniej wiedzy spora część posłów (z „prawicy”!) zagłosowała w Sejmie za wypłaceniem Żydom 65 miliardów dolarów za stracone mienie, które w ramach odszkodowania dawno otrzymali.

autorytetem moralnym tworzy się medialnie takie wizerunki, żeby ich poniżyć, zniesławić i skompromitować. Ludzie bez wiedzy, daru rozeznania i nawyku myślenia refleksyjnego we wszystkie kalumnie uwierzą. Uwierzą też w brednię jak ta, że papież Jan Paweł II był za likwidacją państw narodowych. Uwierzą ci, którzy nie słuchali uważnie papieża, nie wgłębiali się rozumem w treść nauk papieskich głoszonych w homiliach.

Wyczuwa się również stopniowe

oswajanie Polaków z rzeczywistością, która rządy liberalne w Polsce zamierzają stworzyć na wschód od Wisły, a w której nacja polska nie będzie w pełni suwerenem. Sta święto Chanuka (zapoczątkowane w Warszawie), menory w sklepach z pamiątkami, opłatki z gwiazdą Dawida na opakowaniu, hasła hebrajskie w krzyżówkach itp., ale kto się tym przejmuje? Kto właściwie kojarzy? To wymaga myślenia, a na to jesteśmy za leniwi.

Podatny grunt znajduje w Polsce liberalizm w etyce i obyczajach. Dopuszcza się osoby „kochające inaczej” do studia TV, udziela głosu w Sejmie. Ilu Polaków widzi w tym początki Sodomy i Gomory? Rażąco naiwny jest obywatel, który widzi w tej kwestii nadrzędność konstytucji polskiej nad unijną i nie dostrzega niczego złego

w paradach równości. Czy takie przekonanie może wynikać z wiedzy i pracy głową?

Wodą na młyn nieprzyjaciół Polski jest hipokryzja, moda na posiadanie kilku twarzy. Ilu to wiernych bierze Komunię świętą, a potem głosuje na bezbożnych liberałów, popiera globalizm? Ilu kształtuje u młodych „patriotyzm” lecz dla Europy, supermocarstwa unijnego, a Rotę w kościele śpiewa? Taki dualizm, stając się standardem dla zwiedzionych obietnicą raju unijnego jest niebezpieczny dla Polski. Ludzi tych kompletnie nie obchodzi dalszy los Ojczyzny, za którą życie oddawali Polacy w Tysiącletniej historii. Tragiczną w swej wymowie jest wypowiedź nauczycielki: „Niech sobie młodzi urządzają Polskę, jak sami chcą”. Serce boli. Podobne rodzą się

uczucia, jak widzi się oczarowanych (zaczadzonych) nowymi trendami w sztuce. W trendach tych zatracą się smak estetyczny i zdrowy gust. Dlatego wzorce i modele ich propozycji można zaliczyć, zakwalifikować tylko do antysztuki (patrz: Encyklopedia „białych plam”, s. 283). Obniżając kryteria dobra i piękna, promują brzydotę, nierzadko sięgają po chwytliwy godzący w świętości narodowe i wiarę Polaków. „Gorzki to chleb jest polskość” – powiedział Cyprian Norwid, dziś powiedziałby to samo. Dlatego, by ten chleb uczynić bardziej strawnym i zdrowym, powtórzę za wielkim patriotą – duszpasterzem arcybiskupem Ignacym Tokarczukim: „Myśleć nam trzeba i nie ustawać w myśleniu!” tego oprócz modlitwy oczekują od nas ofiary Katyńia.

Jan Szelc

Nasza Królowa

Matka Boska Majowa jest Królową Polski

Tuli do serca swego i miasta i wioski

A w kapliczce przy drodze, stoi cała w kwiatach

Wieczór śpiewamy pieśni Pani

w śnieżnych szatach

Ave Maria pieśń leci, przez wieś aż do końca

Śpiewana przez chór młodych, przy zachodzie słońca

Mario, Tyś naszą Królową, w koronie z polnych maków

Błogosławisz przechodniom i świergotom ptaków

Z pieśczętą rąk Twych świętych, szczęsne sny dziecięce

Wiązanki kwiatów polskich, niesiemy w Twe ręce

Cecylia Klekawka

Z działalności koncertowej zespołu SOUL

W dniu 3 maja, a więc w dzień obchodów kolejnej rocznicy uchwalenia Konstytucji 3-go Maja i święta Maryji Królowej Polski zespół wokalny SOUL oprowadził muzycznie uroczystą mszę św, która odprawiona została w naszym kościele.

Po południu na zaproszenie dyrektora Ośrodka Kultury w Dukli dał

koncert muzyki gospel w trakcie finału festiwalu piosenki religijnej

Z koncertem pieśni religijnych i patriotycznych „Tu jest moja Ojczyzna” wystąpił na III Kongresie Nauczycieli i Wychowawców w Miejscu Piastowym. Późnym wieczorem wziął udział w nabożeństwie fatimskim śpiewając pieśni maryjne.

Ponownie w Miejscu Piastowym zespół gościć będzie w miesiącu sierpniu oprowadzając muzycznie nabożeństwo fatimskie oraz koncertując z repertuarem pieśni patriotycznych z okazji 28 rocznicy powstania NSZZ Solidarność.

Redakcja

**Góra
Przemienienia**

Tygodnik parafii Przemienienia Pańskiego w Sanoku

Redaguje zespół: ks. Andrzej Skiba, ks. Tomasz Grzywina.

Korekta: Redakcja.

Redaktor techniczny: Stanisław Rocha.

Adres redakcji: ul. Grzegorza 5, 38-500 Sanok.

Wydawca: Parafia Przemienienia Pańskiego w Sanoku Tel: 0 13 463 19 98.

Druk: www.drukpiast.com

Strona www.fara.sanok.pl